Voormalige Europese politici waarschuwen Israël

Door: Franklin ter Horst (Aangemaakt: 19 augustus 2019)

Zevenendertig <u>voormalige Europese oud-politici</u> hebben op 14 april 2019 in een <u>brief</u>, getiteld "*Europe must stand by the two-state solution*" een oproep aan de Europese Unie gedaan om opnieuw te bevestigen dat zij een tweestatenoplossing tussen Israël en de Palestijnen nastreven. De brief komt er op neer dat Israël dit doel niet langer moet belemmeren. Het zijn de bekende types die zich al jaren inzetten om het Palestijns bewind in Ramallah aan een eigen staat te helpen. De schendingen van de mensenrechten in de gebieden die onder controle staan van de Palestijnse Autoriteit heeft niet hun aandacht net zo min als het <u>Palestijns handvest</u> dat oproept tot totale vernietiging van de staat Israël. Lees hier het integrale Handvest uit 1968 in de Engelse taal: "The PLO Charter"

Het PLO embleem laat aan duidelijkheid niets te wensen over. De grens van 'Palestina'loopt van de rivier de Jordaan tot aan de Middellandse zee.

De oud-politici reageren evenmin op de dagelijkse terreur van Hamas tegen de onschuldige Israëlische bevolking langs de grens met Gaza en ze reageren ook niet op de <u>agressie van Iran</u>, dat openlijk oproept tot de vernietiging van de Joodse staat. De moordpartijen op de <u>in Syrië levende Palestijnen</u> heeft evenmin hun aandacht. Wat deze oud-politici tot actie aanzet is hun vijandigheid tegen de staat Israël. Ze kiezen de kant van de genocidale hordes die de visie van Iran delen. Ook zwijgt men over de zelfverrijking van Hamas en de Palestijnse leiders in Ramallah. Zo verrijzen er aan de lopende band ommuurde paleizen in Gaza en in Samaria en Judea en rijden de leiders rond in dure auto's van geld dat afkomstig is van gulle

donoren uit het westen die niet controleren wat er met hun geld gebeurt. Veel ervan verdwijnt in de zakken van de corrupte leiders, maar niemand eist verantwoording.

Men spreekt over 'bezette gebieden' terwijl daar totaal geen sprake van is. Bindende resoluties van de voormalige Volkerenbond die ongewijzigd door de VN zijn overgenomen, bewijzen Israëls recht op het land. Kennelijk neemt niemand de moeite zich daar in te verdiepen. Iedere stap die Israël doet, wordt bekritiseerd. Deze oud-politici zijn supporter van een bende moordenaars dat er op uit is Gods volk uit te roeien. Ze verlangt van Israël dat het haar eeuwenoude Bijbelse thuisland Samaria en Judea opgeeft zodat in dat gebied de "Bende van Ramallah" een eigen staat kan vestigen. Men praat over de terugkeer van Israël naar de grenzen van 1967' als de oplossing van het probleem maar ook toen was Israël al het doelwit van terreur en agressie.

De brief van de oud-politici was een voorschot op de door Donald Trump aangekondigde 'deal van de eeuw', zoals het door Trumps schoonzoon <u>Jared Kushner</u> opgestelde akkoord ook wel wordt genoemd. Dat plan behelst de oprichting van een '<u>Nieuw Palestina'</u> op 'wat men de Westelijke Jordaanoever' (de Bijbelse gebieden Samaria en Judea) noemt, met uitzondering van de bestaande Israëlische nederzettingen. Jeruzalem moet in dit plan de hoofdstad van beide staten worden, maar moet wel onder controle van Israël blijven. Een ongelooflijk naïef plan van de Trump-administratie want de Palestijnen willen geen vrede. Iedere handreiking van de kant van Israël door de jaren is met hoongelag afgewezen. Het plan voorziet erin om de komende tien jaar vijftig miljard dollar te investeren in de Palestijnse gebieden en de Gazastrook, om het leven van de Palestijnen in een 'bloeiende, moderne, democratische samenleving' te veranderen maar Mahmoud Abbas en trawanten hebben Kushners plan naar de prullenbak verwezen.

In de brief van de oud-politici wordt Israël gewaarschuwd voor de 'negatieve gevolgen' wanneer niet aan hun eisen wordt voldaan. Onder de 37 oud-politici die de brief ondertekenden bevinden zich allerlei bekende anti-Israël activisten zoals de voormalige Zweedse premier Carl Bildt, de voormalige Israël hatende EU-minister van Buitenlandse Zaken Spanjaard Javier Solana en de voormalige Britse minister van Buitenlandse Zaken Jack Straw. Javier Solana trok regelmatig in scherpe bewoordingen tegen Israël van leer op de momenten dat het land zich verdedigde tegen de moorddadige Palestijnse hordes. Als Buitenlandcoördinator van de Europese Unie speelde deze figuur vanaf zijn benoeming in 1999 een zeer bedenkelijke en uitermate eenzijdige rol in het conflict tussen Israël en het bewind in Ramallah onder leiding van de voormalige terreurmiljardair Jasser Arafat en was hij jarenlang een graag geziene gast bij het bewind in Ramallah. Hij noemde Arafat niet "een obstakel in het vredesproces, maar juist een belangrijk onderdeel ván het proces!" Solana heeft er alles aan gedaan het terreurbewind van Arafat, wit te wassen en Israël daar waar mogelijk te demoniseren.

Solana was een graag geziene gast in het Palestijnse terreurnest in Ramallah.

Solana's plannen ten aanzien van Israël hielden in dat de Joodse staat moest terugkeren naar de grenzen van vóór de juni oorlog van 1967 zodat Arafat en trawanten daar hun eigen staat konden vestigen. Ook eiste hij van Israël de Golanhoogvlakte te ontruimen. Één van zijn bekende uitspraken was "Wij zullen de Palestijnen niet laten vallen" en dat is door de jaren heen, volledig duidelijk geworden. De man heeft een politiek gevoerd die er op gericht was zijn band met de Arabische dictaturen en terreurgroepen in stand te houden ten koste van Israël.

De Britse minister van BZ, Jack Straw haalde zich bij herhaling de woede van Israël op de hals door met regelmaat anti-Israëlische uitspraken te doen. Zo

noemde hij de voormalige Israëlische premier Ariël Sjaron, het 'kankergezwel' van het Midden Oosten. Straw ging zelfs zover in het vereren van de terreurmiljardair Arafat, dat hij na diens dood een krans ging leggen op zijn graf in Ramallah.

Voor Nederland ondertekenden Robert Serry en Jozias van Aartsen de brief. Serry (PvdA) was van 29 november 2007 tot tot 2015 de Bijzondere Coördinator voor het Midden-Oosten van de Verenigde Naties. Deze figuur stond bekend als één fanatieke voorvechter van een Palestijnse staat en ook de terreurbeweging Hamas in Gaza mocht zich verheugen op zijn belangstelling, de doodscultuur die sinds 2007 Gaza en haar inwoners in een meedogenloze wurggreep houdt. Deze figuur zorgde ervoor dat Nederland vooraan bleef staan op de barricaden als één van de vlijtigste Israël-bashers van de 28 lidstaten van de Europese Unie. Serry wist als geen ander waar hij zijn prioriteiten moest leggen als het om zijn 'Palestina' ging. Onverstoord zette hij zijn kruistocht tegen de Joodse staat verder. Op 8 juni 2014 bezocht hij Gaza om er de steun van de Verenigde Naties voor eenheidsboevenbende van het PLO-bewind in Ramallah en Hamas uit te drukken. Natuurlijk sprak Serry met geen woord over de raketten die vanuit Gaza werden afgeschoten naar Israël tijdens zijn bezoek. Zijn liefde voor Hamas en Co vertaalde hij zelfs in het illegaal doorsluizen van fondsen naar de bankrekeningen van de terreurbrigades in Gaza.

Jozias van Aartsen voormalig VVD minister van Buitenlandse Zaken (1998-2002) sprak tijdens zijn rondreis door het Midden Oosten in het voorjaar van 2001, lovende woorden aan het adres van Arafat wiens handen toen al dropen van het bloed van zijn joodse slachtoffers. Hij beloofde te zullen reageren op het rapport van het "Center for Monitoring the Impact of Peace" dat hem werd overhandigd over de haat die in de door Nederland gefinancierde PLO-schoolboekjes werd gepredikt. Hij noemde de intolerante uitingen "ontoelaatbaar" en zei daar iets aan te zullen doen. Van Aartsen bleek echter weinig zin te hebben zich verder druk te maken over Arafats politiek van geweld en haat tegen Israël en de racistische teksten in PLO-schoolboeken waarin de Joden worden aangeduid als stelende veroveraars die moeten worden weggevaagd, want van zijn plechtige belofte er iets aan te doen is nooit iets terecht gekomen. De toenmalige Nederlandse regering was zo gecharmeerd van de schurk Arafat dat hij op 16 oktober 2001 door de toenmalige minister president Wim Kok en Van Aartsen met alle egards in Den Haag werd ontvangen.

Van Aartsen was ook aanwezig bij de begrafenis van de "Slachter van Hama' de in het jaar 2000 gestorven Syrische dictator Hafez al-Assad. Tijdens de grote opstanden die in 1982 tegen Assads bewind uitbraken in de steden Hama, Homs, Aleppo en Latakia werden tussen de twintig en dertigduizend burgers vermoord. De pers mocht er vanzelfsprekend niet bij, toen Assad de burgers van die steden liet uitroeien. Op de vraag aan Van Aartsen wat hij te zoeken had op de begrafenis van deze slachter, was zijn antwoord dat hij slechts respect kwam betuigen aan het Syrische volk!

In België ondertekenden maar liefst <u>6 bekende politici de brief.</u> Onder hen Karel De Gucht, voormalig minister van Buitenlandse Zaken, Marc Otte, voormalig speciaal gezant van de Europese Unie voor het Midden-Oosten vredesproces en ambassadeur in Israël (1992-1996) Guy Verhofstadt, voormalig premier van België en EUparlementslid. Het is nog maar kort geleden dat Verhofstadt en vele anderen, aan de voeten lagen van de Libische dictator Moeammer Gadhaffi.

De voormalige premier van België Guy Verhofstadt, ontvangt dictator Muammar Gadhaffi.

Als de oud-politici hun zin krijgen, zal Israël het gehele Bijbelse thuisland moeten ontruimen en daardoor volledig aan de wolven worden overgeleverd. Syrië zal van de Golan een grote militaire basis maken en het bewind in Ramallah zal hetzelfde doen met de Bijbelse gebieden. Niet Israëls daden zijn van belang, maar slechts het bestaan

Stab! Stab! Stab! Stab! Stab!

toekomstvisie van een Palestijnse Staat.'

PMW

Ook de brutaliteit van de Europese Unie kent geen grenzen want ze hebben <u>een plan uitgewerkt</u> voor de aanleg van luchthavens, zeehavens en een uitgebreid spoor- en wegennet, dat alle delen van Judea en Samaria met de Gazastrook verbindt zonder Israël daarbij te betrekken. De Europese Unie verklaarde brutaalweg: 'We hebben geen toestemming van Israël nodig om een masterplan voor vervoer op te stellen en daarom hebben we geen goedkeuring aangevraagd. Het project maakt deel uit van de algemene investering van de EU in de regeringsactiviteiten van de Palestijnse Autoriteit en de

De EU maakt er geen geheim van dat het de landrovers in Ramallah doelbewust helpt. Er wordt voortdurend gesproken over 'bezette gebieden' en over 'repressie' van de Palestijnse bevolking. Ze geven Israël de schuld dat het de voorbereidingen voor de onafhankelijkheid van een Palestijnse staat belemmerd en doen er alles aan Israël weg te zetten als de grootste schender van de mensenrechten sinds de Nazi-tijd. Maar Israël leidt geen

kinderen op om zich op te blazen.

Palestijns kind demonstreert op de Palestijnse televisie hoe je Joden moet neersteken

Kinderen die door krankzinnigen worden gehersenspoeld en te horen krijgen dat het opblazen van Joodse vrouwen en kinderen de grootst mogelijke eer is.

Deze kinderen veranderen daardoor in volkomen gehersenspoelde fanatici die volgepompt zijn met niets

anders dan intense haat. In leerboeken op de basisschool staan teksten zoals 'Ik zie mijn dood en haast mij ernaar toe.' Desondanks gaat Brussel gewoon door met het financieel ondersteunen van dit terreurbroeinest waar al tientallen jaren officieel de vernietiging van Israël en de uitroeiing van de Joden wordt gepropageerd. Als dekmantel gebruikt men non-gouvermentele organisaties die naar buiten toe zogenaamd voor vrede met Israël zijn maar die zich in werkelijkheid bezig houden met het verspreiden van haat en anti-Israëlische propaganda, en het demoniseren van de Joodse staat.

De oud-politici en Europese Unie houden van Palestijnse terroristen. Ze noemen de Palestijnse terreurleider Mahmoud Abbas 'president' maar een misdadiger is een misdadiger. Zodra je hem 'president' noemt, geef je hem legitimiteit, hem en de rest van zijn idioten. Omgekomen terroristen worden slachtoffers van disproportioneel Israëlisch geweld genoemd. Op 12 juli 2019 verschenen Khaled Barakat en Mohammed Khatib van het marxistische Volksfront voor de Bevrijding van Palestina (PFLP) in het Europees Parlement ondanks dat deze groep door de Europese Unie als terroristische organisatie wordt aangeduid. Op 26 september 2017 was de Palestijnse terrorist Leila Khaled gastspreker bij een bijeenkomst van leden van het Europees Parlement. Zij was uitgenodigd door Martina Anderson van de Ierse partij Sinn Feinn. Zij sprak over The Role of Women in the Palestinian Popular Struggle. Sinn Feinn is in het Europese Parlement lid van de parlementaire groep GUE/NGL. Leila Khaled is lid van de Palestijnse terreurorganisatie de Popular Front for the Liberation of Palestine (PFLP).

Leila Khaled

Laila Khaled is berucht vanwege het kapen van twee burgervliegtuigen in 1969 en 1973. In 1969 nam zij deel aan de kaping van <u>Trans World Airlines vlucht 840</u>. Een jaar later probeerde ze met granaten <u>een vliegtuig van El Al</u> te kapen. Toen werd ze echter door Israëlische bewakers aan boord overmeesterd en vervolgens overgedragen aan de Britse autoriteiten. Khaled is later door Groot-Brittannië vrijgelaten als ruilmiddel bij een andere vliegtuigkaping. Khaled heeft nooit afstand genomen van haar daden. Sterker nog, op andere evenementen waar zij verscheen, liet ze weten dat Palestijnen <u>alleen "met messen en wapens"</u> onderhandelen. In 2018 riep zij nog op tot 'gewapende strijd' tegen Israël.

De veroordeelde terrorist is tevens druk doende met het verwerven van fondsen voor BDS-organisaties in Europa en Zuid-Afrika en is daardoor een graag geziene gastspreker bij <u>BDS-evenementen</u> in Europa, waar ze oproept tot de boycot van Israel. Hoe kan het dat een parlementaire groep een veroordeelde terrorist kan

uitnodigen om te spreken en hoe is het mogelijk dat deze terrorist kennelijk zonder enig probleem een gebouw van het Europees Parlement kan betreden?

Het heeft alles te maken met grenzeloze haat jegens de kinderen van Israël. Sommigen noemen zich zelfs christenen terwijl ze Gods Woord aan de aasgieren hebben gevoerd en de deur naar de goddeloosheid wagenwijd hebben open gezet. De toekomst zal leren dat Gods Woord meer kracht heeft dan welke mening van politieke leiders uit Europa dan ook. Europa gaat nog zeer barre tijden tegemoet omdat het zich openlijk heeft gekeerd tegen de God van Israël en Zijn volk.

Terug naar: Inhoud